

Voto

ALGEMENE
STUDENTEN
RAAD

Weekblad. Jaargang 12, '85-'86.
Nr. 20, dd. 27 februari 1986.
ISSN: 0773-5162

Verantw. Uitg.: Filip Huyzenruyt
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel. 016/22.44.38

Zwanzen

Op algemeen verzoek: Vanzwansbeke is terug! Het zwanzen heeft hij niet verloor, hij is het wel beu maar probeert dapper vol te houden. Zie p. 2.

Sloef 86

Het was u misschien niet zo opgevallen, maar er worden nog steeds regeringsmaatregelen verwacht en er zijn nog steeds akties daartegen. Operatie Sloef of Mei 86, p. 3.

Vodden

De Zeven Hoofdzonden en Opus Dei broederlijk verenigd op onze middenpagina's, daar komen vodden van. Gelukkig is er kinderpoëzie om de gemoederen te bedaren. Zie p. 4 én 5.

Kringen

De kringen laten van zich horen: de historici scheppen een traditie, de romanisten lullen in het Frans en de ingenieurs zoeken werk, p. 6. De juristen daarentegen vierten de Scheiding der Machten, p. 3 terwijl de wiskundigen, zij blokken voort, p. 2.

Doopsel

Wie wil vasten met gedoopt zijn. Kan een voetus vasten? De Belgische bisschoppen vonden in de negentiende eeuw van wel, p. 7.

Sport

Interfakultaire squash p. 7. Internationale verbroedering — ook bij het slapengaan, p. 8.

Vastenkonferentie van Vergote

Lijden als prijs voor geluk?

De drie synoptische evangelisten beginnen het openbaar leven van Jezus van Nazareth met het verhaal van hoe hij veertig dagen de woestijn introk om er te vasten en er de bekoring van de Satan te weerstaan. In het kerkelijk jaar wordt die beproeving herdacht in de periode tussen Aswoensdag en Pasen. Vroeger betekende dat: bijna zeven weken op je kin kloppen, om je daarna een konspatie te eten in de hardgekookte eieren. Vandaag wordt aan de gelovigen slechts gevraagd Aswoensdag en Goede Vrijdag geen vlees te eten. Daar blijft het voor velen wellicht bij: de betekenis van het vasten staat in onze *affluent society* steeds meer op de helling. Het tema van de derde vastenkonferentie (20 februari) georganiseerd door de Universitaire Parochie, was dan ook geen bezinning op het wezen van de Vasten en de daarmee samenhangende voorbereiding op Pasen, maar een bezinning op het Lijden: een existentieel probleem waarop zowel gelovigen als niet-gelovigen een antwoord proberen te geven. Vandaar de titel die Anton Vergote aan zijn lezing meegaf: "Lijden, geloof en ongeloof".

Anton Vergote, hoogleraar aan deze universiteit, is een veelzijdig en ontwikkeld man: hij studeerde filosofie, theologie en psychoanalyse. Zijn geschriften getuigen van die veelzijdigheid. Verleden donderdagavond sprak hij voornamelijk als teoloog, een noodzakelijke beperking wellicht. Het gevaar van een theologische benadering van het Lijden is echter dat uiteindelijk alleen de gelovige aangesproken wordt, omdat hij bij uitstek degene is die het religieuze geladen vocabularium aanvaardt. Waarmee ik niet wil zeggen dat Vergote een enge kijk zou hebben op de dingen, integendeel. Maar toech: de 'veelzijdige' schrijver analyseert dieper dan de 'eenzijdige' spreker van vorige donderdag.

Vergotes uitgangspunt is dat de mens het goede dat hem te beurt valt als een vanzelfsprekendheid aanvaardt, terwijl de konfrontatie met het Lijden onmiddellijk een *waarom-vraag* oproept. "Die waarom-vraag is een omvattende vraag: ze vraagt naar de zin van een wereld die haaks staat op de menselijke verwachtingen en verlangens."

De mens is een bewust wezen en als zodanig een verlangend wezen. Het Lijden is vaak de prijs voor die menselijke bekwaamheid tot geluk. Lijden is met andere woorden een menselijke karakteristiek.

Antwoorden

Iedere cultuur heeft een antwoord geformuleerd op de vraag naar de oorsprong van het kwaad (zowel in de zin van fysiek als moreel Lijden). De meeste *primitieve culturen* schrijven alle kwaad toe aan een vijandige macht, waartegen ze zich proberen te beschermen door hun magische riten. Een andere oplossing biedt het *dualisme* dat ervan uitgaat dat er zowel een goed als een kwaad principe bestaat. *Boedha* verwerpt alle theorie rond het Lijden en vertrok vanuit de redenering: er is Lijden omdat er verlangens is. Afzien van het verlangen naar genot, vermindert het Lijden. Het Boeddhisme predikt daarom de ontcheking en de gelijkmoedigheid. Vergote tot de aanwezigen: "Geen gemakkelijker antwoord. Ik denk niet dat u van al uw genot kunt afzien."

Ook de *niet-gelovige* kan niet rondom de vraag naar de zin van het Lijden. Voor Vergote is het meest hoogstaande morele antwoord van de niet-gelovige: "De aanvaarding van het Lijden als een uitdaging waarin de mens zijn menselijkheid moet bewijzen; geen opstandig verzet want dat breekt de mens, maar een actieve aanvaarding van de werkelijkheid met het

befes van de uiteindelijke beperktheid van de menselijke strijd tegen het noodlot." Het is het antwoord van denkers als Sartre en Camus.

God zwijgt

"Voor de gelovige is de konfrontatie met het Lijden de zwaarste beproeving, omdat deze ervan uitgaat dat wie in God gelooft recht heeft op Diens zegen. Onder vele gelovigen leeft een tamelijk populair idee van wat de Voorzienigheid is: ze verwachten een onvoorwaardelijke welwillende bescherming. Het oog in oog staan met het persoonlijke Lijden dat uiteindelijk zinloos en onbegrijpelijk is, maakt opstandig. Mensen reageren verbitterd en evolueren vaak tot een verwerpen van God. Het is een menselijke evolutie." Het is een verdienste van Vergotes lezing dat hij is blijven stilstaan bij dit "intermediaire moment van de haat": "Mensen kunnen God vervloeken, maar die haat is een vorm van negatieve gehechtheid, een bewijs voor de affektieve diepte van de band met God."

Volgens Vergote is echt geloven *zich bevrijden van een aantal religieuze illusies*. De oerdroom van ieder mens is een paradijselijk bestaan, dat gezins strookt met de werkelijkheid. "We kunnen wel een andere betere wereld verlangen, maar we kennen geen andere mogelijkheden dan de onze." Het is een onmogelijk te beantwoorden vraag of God een andere wereld had kunnen scheppen en Vergote probeert dat ook niet. Hij bekent in alle eerlijkheid: "Ik weet het niet." Hij betwijfelt Leibnitz' stelling als zou deze wereld de best mogelijke zijn. "Het erkennen van het niet-weten is een onderdeel van mijn geloof. Job moet uiteindelijk erkennen dat hij van God geen antwoord kan krijgen op de vraag waarom hij zo moest lijden. God zwijgt. God is transcendent. De mens kan zich onmogelijk op zijn plaats stellen." Ook het kristelijk geloof slaagt er niet in een objectief en theoretisch bevredigend antwoord te geven.

De mens spreekt

Tegenover de theorie staat de gelovige *praktis* die aan het Lijden een zin probeert te geven. Vergote onderscheidt een drietal momenten waarin het Lijden praktisch overwonnen kan worden. Een eerste moment is de *gemeenschap met God*. Het verlangen wordt in de kristelijke leer positief gewaardeerd in tegenstelling tot het Boeddhisme. De mens verlangt naar de liefde die, voor de gelovige, uitmondt in God. "Het is die geluks-

ervaring die de mens bevestigt en hem een innerlijke vrede bezorgt die zich niet laat breken door het Lijden", aldus Vergote.

Een tweede moment is het antwoord op het morele kwaad vervat in de paradox: "Bemin uw vijanden." Vergote: "Kristus zei niet: ge moogt geen vijanden hebben. Hij bedoelde met die uitspraak dat men de mens nooit uiteindelijk mag veroordelen, maar steeds opnieuw vertrouwen moet schenken. Wat niet wil zeggen dat men zich niet weerbaar moet opstellen. Iemand veroordelen is iemand in zijn eigen kwaad onderdompelen, want een onrechtvaardige behandeling sticht het kwaad in de mens. Alleen door de vergeving kan de vicieuze cirkel van het kwaad doorbroken worden."

Een derde moment is het besef dat de *initiele schepping niet af is*. "Een Duits mystikus schreef: Wij zijn geschapen als zichzelfscheppende wezens. Dit sluit aan bij de moderne mensopvatting: de mens zelf maakt zijn geschiedenis, de wereld is een reusachtig chaotisch bouwwerk. Een onvolmaakte, onafreemde schepping is aan de mens toevertrouwd. Het bijbelse verhaal van de zondeval waardoor de mens uit het Paradijs werd verjaagd in een wereld van moreel en fysiek Lijden, is een mythisch verhaal. Het biedt geen verklaring." Of er reeds vooruitgang geboekt is op de bouwverf? "Soms denk ik van wel. Er is meer eerbied voor de mens. Er gebeuren nog steeds gruwelijke dingen met mensen. Maar het wordt niet meer aanvaard als een evidentie."

Tegen de lijdende mens zeggen: God is liefde, is hem uitdagen om God te haten. Het Lijden blijft steeds bestaan. De mens kan alleen proberen de perverse destructieve aantasting erdoor te overwinnen door de *praktis*.

Vergote stelde deze drie momenten voor als gelovige antwoorden. Nochts anders meen ik dat alleen het eerste moment, de gemeenschap met God, een exclusief gelovig antwoord is. Ik hoop dat de twee andere momenten, het respect voor de medemens en het werken aan een betere wereld, niet alleen de taak zijn van een gelovig kristen, maar van iedereen die zich bewust is van zijn verantwoordelijkheid.

Vragen

Er was gelegenheid tot het stellen van vragen. Na een pauze van een tiental minuten antwoorde Vergote op de schriftelijk gestelde vragen. Zijn antwoord op p. 2

Vasten heeft nagenoeg geen betekenis meer voor de hedendaagse gelovige. De Universitaire Parochie liet daarom Anton Vergote aan het woord, niet over Vasten maar over Lijden. (foto Veto)

Sinologie

Het lijkt wel chinees

De fakulteit Letteren en Wijsbegeerte heeft een voorstel uitgewerkt om het programma in de Sinologie te aktualiseren. Een lovenswaardig initiatief, waarbij evenwel *toen enkele randbemerkingen* dienen geplaatst te worden. Aktualiseren wil immers niet meteen zeggen: vervangen door een totaal ander soort opleiding. Ons inziens is dat met het nieuwe programma inderdaad het geval.

De opleiding sinologie zoals die er nu uitziet, beantwoordt grotendeels aan het profiel van een filologische opleiding, vergelijkbaar met bijvoorbeeld Germaanse of Romaanse filologie. Het omvat de studie van twee talen (het Chinees en het Japans), kolleges over kunst, cultuur en literatuur van de bestudeerde landen, en verder kolleges als *Algemene taalkunde*, *Historische Methode*, *Klassieke Chinees*, *Historische Grammatika* van het Chinees en *Encyclopedie* van de Sinologie, stuk voor stuk basisvakken voor een degelijke filologische opleiding.

Nu is het geen geheim dat de studie van twee zo complexe en vreemde talen als het Chinees en het Japans geen sinekure is. De verwachtingen m.b.t. praktische talenkennis worden dan ook zelden ingelost. Daarom wil men nu de studenten een intensieve taaltraining aanbieden in ofwel het Chinees, ofwel het Japans, maar niet in beide talen. Wellicht is dat een goede zaak. Maar het voorstel tot programmahervorming gaat veel ver-

der dan dat. Het programma wordt immers toegespitst op de economische sector. Konkreet wil dat zeggen dat men Sinologen gaat opleiden die vooral in staat zullen zijn om een kaderfunctie te vervullen in filialen van bedrijven in China. Los van de vraag of de aldus geschapen toekomstperspektieven voor Sinologen inderdaad zo groot zullen zijn, kan men zich de vraag stellen naar de verantwoordelijkheid van de ombuiging van een filologische opleiding naar een economische. Immers, in het programma-voorstel wordt aardig gekakt in filologisch gerichte vakken: geen *Algemene Taalkunde* meer, geen *Historische Grammatika*, en een *akcentverschuiving* naar "bedrijfsvriendelijke" vakken: *Financiering* van de internationale handel of *juridische aspecten* van het internationale handel of *juridische aspecten* van het internationale zakenwezen, *methodes en technieken van rapportering*; *vergadermethodes*, *technologische ontwikkelingen* in China, *bedrijfs-economie* met inbegrip van de beginselen van boekhouding, *buitenlands beleid* van België, enz.

Goed of slecht, wie zal het zeggen. Maar het is toch op z'n minst *wonderlijk* dat men nu opeens met Sinologie alle kanten opkan, terwijl men in het verleden halstarrig vasthield aan de programma's van andere filologische opleidingen, die in de praktijk vaak evenmin "to the point" waren, bijvoorbeeld *Germaanse filologie* waar 95% van de afgestudeerden in het onderwijs terecht kwamen. Of gaat men daar nu toch ook verandering in aanbrengen?

Rudy Lanssens

Bah!

Leuvense rechtsstudenten vieren lustrum

VRG — De rechtsfaculteit van Leuven kan dit jaar, naast het 100 jaar VRG, nog een lustrum vieren. Vier laatstejaarsstudenten zijn er immers in geslaagd om voor de vijfde opeenvolgende keer de Belgische voorbodes van de Philip C. Jessup International Law Mootcourt Competition te winnen en de Jessup-beker voor nog een jaartje in Leuven te houden.

De 'Jessup' is een Engelstalige pleitwedstrijd inzake internationaal recht, georganiseerd door de American Society of International Law. Aan deze internationale pleitwedstrijd wordt deelgenomen door studenten van een 200-tal rechtsfaculteiten van over heel de wereld. In elk deelnemend land (een 25-tal) wordt een nationale selectiewedstrijd georganiseerd, waarvan de winnaars dan in april samenkomen in Washington om er de internationale Jessup Mootcourt te betwisten.

Alle deelnemers aan de Jessup Mootcourt krijgen hetzelfde fictief probleem voorgelegd, zowel voor de nationale ontmoetingen als voor de wedstrijd in Washington. Het probleem moet dan zowel schriftelijk als mondeling behandeld worden. Daarbij moet ieder team zowel eiser als verweerder zijn. Het probleem dat dit jaar aan bod komt, betreft de al dan niet teruggave van kunstschatten die in het verleden weggehaald zijn uit een land. Daarbij komen echter nog problemen van uitlevering van per-

sonen, van internationale criminaliteit,...

Driemaal is scheepsrecht, vijf maal is een lustrum. Zeer weinig universiteiten slagen erin om jaren na elkaar de nationale selectie te winnen. Leuven wel, en het heeft zich dan ook reeds een stevige reputatie opgebouwd, niet alleen in België maar ook elders in de wereld. Bovendien slaagt Leuven erin ook telkens opnieuw goed te presteren in de VSA, zodanig zelfs dat bepaalde Amerikaanse teams er de strijdkreet "Beat Belgium" op na houden. Zo'n onderneming — want dat is het ook — vraagt een intense voorbereiding van zowel vijf maanden en kan de reputatie van Leuven slechts ten goede komen.

Aan de Belgische selectiewedstrijd werd dit jaar overigens deelgenomen door de ULB en de KUL. De andere universiteiten geven er bijvoorbeeld reeds de brui aan. Het winnende team van de KUL bestaat uit: Annelies Monden, Guido Sepelier, Philippe Walraevens en Geert Wils. Het team wordt begeleid door Dr. H. Van Houtte, docent internationaal recht en door assistenten Christine Vanderveeren en Wim Dejonghe. Hoezeer het winnen in België een gewoonte mag lijken, de overwinning moet ieder jaar opnieuw verdiend worden. Dit was ze ook dit jaar. Proficiat, en hopelijk komt dit jaar de grote 'Jessup-cup' naar Leuven.

Philippe Rombaut

Er komt roest op hun beker en professor Van Houtte raakt de reises naar Amerika beu. (foto Veto)

De cult-kultuur

Twee jaar geleden; De Andere Film vertoont *The Rocky Horror Picture Show* met alles erop en eraan: iedereen krijgt bij het binnengaan van de zaal wat konfetti of een papieren slinger in zijn handen geduwd, de meeste toeschouwers zijn nog wat onwennig en weten eerst niet zo goed raad met deze ontvangst. Het filmdoek licht op en een schermbrede mond duikt uit het niets op, de muziek zet keihard in... Vooraan in de zaal beginnen enkelen mee te neurien. Er is bijvoorbeeld iets op til. Terwijl we op het filmdoek een bruiloft meemaken, dwarrelen de rijstvokken op ons neer. Daarna komt het getrouwd stel in een onweer terecht en in de zaal worden de waterpistooltjes bovengehaald. Even later wordt de film onderbroken voor een heuse travestietenshow, de weke studenten-zieltes beginnen het te begeven... Stilaan zit iedereen mee te klappen, te lachen, te zingen of zelfs te brullen, de eerste wat schuchtere jongen rechts voor mij begint uit volle borst te schreeuwen: "Ik wil Tieten!"... De zaal bereikt haar hoogtepunt ongeveer halverwege de film, tegen het einde van de film is zowat iedereen hees geschreeuwd of zien handen rood van de klappen... Iedereen is bevredigd.

Deze eenmalige gebeurtenis was natuurlijk nep-cult, maar het ongemind vertier in de zaal was levensrecht. Cult bestaat dan ook maar alleen bij gratie van het herhaaldelijk bijwonen van een vertoning van eenzelfde film en in het vinden van gelijkgestemden. Zei de stamvader van de sociologie het ook al niet: "Elk feest, ook van wereldse oorsprong, heeft bepaalde karakteristieken van een religieuze

ceremonie, want in beide gevallen is het bedoeld om mensen samen te brengen, de massa in beweging te zetten en ze zodoende in een staat van verlichting, soms zelfs van delirium te brengen, wat niet zonder verwantschap is aan de religieuze toestand. Men komt buiten zichzelf en wordt weggehaald uit zijn dagelijkse bezigheden en zorgen. In elk van beide gevallen merkt men gelijkaardige gedragingen: kreten, zang, muziek, heftige bewegingen, dansen, het zoeken naar stimulansen die het leven op een hoger peil brengen, enzovoort. Herhaaldelijk is vastgesteld dat populaire feesten tot excessen leiden en mensen ertoe kan brengen het onderscheid te verliezen tussen het geoorloofde en het ongeoorloofde." Nu moet je niet denken, dat wij dagen hebben zitten te zoeken naar een citaat uit Durkheim... welnee, De Andere Film heeft gauw een brochure ineengeflanst, waarin de films uit de reeks worden voorgesteld — sommige (*Heat, Freaks*) zijn onder-tussen het doek al gepasseerd — en uit die brochure haalden wij dit citaat.

De Rocky Horror Picture Show is de meest ekstreme vorm van cult, want bij de andere films gaat het er lang niet zo gezellig en uitbundig aan toe. Het etiket 'cult' werd bij de samenstelling van het programma wellicht wat te los gehanteerd. Vandaar dat de brochure de keuze ook wat wil verantwoordt. Cult of niet, de meeste films blijven interessant om zien: de anarchistische humor van de Marx Brothers in *Duck Soup* of de bloedstollende *Night of the Living Dead*. (PL)

Veto in de Valk

Is de Veto niet meer dan een hoopje papier? Er zijn mensen die dat denken. In de Valk verdween de stapel Veto's de laatste tijd al na één dag uit de bakken die ervoor voorzien zijn. Een coene medewerker ging op speurtocht om na te gaan hoe dit kwam en botste daarbij op de verantwoordelijken van de faculteit. Die wisten hem te vertellen dat er in de Valk nogal wat blaadjes op de grond geslingerd werden, zodat het er soms een vuilbak leek. Zij hadden dan maar de sublieme vorm van rechtvaardigheid toegepast om in één klap alle schrijfsels preventief te verwijderen. Begrijpelijk maar niet prettig. Daarom een suggestie tot de trouwe Veto-lezers aldaar: werp ook die geschriften die je niet lust niet op de grond. Neem ze mee naar je kot en werp ze daar weg.

Kultuur/verzoening

De verzoeningsvergaderingen tussen de verschillende kringen van ASK en KUL hebben nog geen tastbaar resultaat opgeleverd, maar er wordt in elk geval aan gewerkt. Dat mogen we toch hopen.

Volgende woensdag is er in Alma 2 (in de eks-koffiebar) een open vergadering over de *kultuurwerking* van de Leuvense studenten. Feitelijk komt dit neer op een 'brainstorming' rond de relevantie en de huidige werking van Kultuurraad ('tStuc). Binnen 'tStuc werd medio januari al een dergelijke brainstorming gehouden, maar vanuit de problematiek van de verzoening (zie Veto vorige week) is dit niet echt uitgewerkt. De kringen nemen nu dus het initiatief om een soort *tweede stuurgroep* te houden, een antwoord op de stuurgroep die 'tStuc zelf organiseerde (zie Veto nr. 14 en 17).

De krachten worden gebundeld

Jongeren tegen regeringsmaatregelen

Verleden woensdag kwamen scholieren, studenten, vakbonden, werklonen en ouderverenigingen samen in auditorium Q van de VUB. Hoofdbeoelung was de opstelling van een gezamenlijk eisenplatform om alzo het startsein te geven voor diverse nationale en regionale acties. De idee dat het opzet van de dag echt *nationaal* was, werd nog versterkt door de aanwezigheid van een solidariteitsdelegatie uit Wallonië.

Tijdens het eerste uurte zorgden studentenvertegenwoordigers van verschillende uniëfs voor een korte toelichting bij de ondertussen wel reeds bekende regeringsmaatregelen. Geert Mareels van de RUG situeerde de onderwijsmaatregelen in het geheel van de regeringspolitiek. Deze politiek is volgens de spreker duidelijk gericht op de afbraak van de democratiseringsgedachte. De student moet voor de saneringsmaatregelen opdraaien en wordt nu zelfs verplicht om zijn eigen sociale sektor te gaan financieren. Van

een contradictie gesproken! Ook de problematiek van de vreemde studenten in België zal er alleen maar op verergeren. Vooral studenten uit Derde Wereld-landen zullen hard getroffen worden. Emmanuel Boon (VUB) somde dan ook een hele reeks zwakke plekken op (financiële, huisvestings- en socio-kulturele problemen).

Als laatste in het rijtje kwam één van de Sociale Raad-vestigsteden aan het woord. Gilberte Boeckmans schetste kort de maatregelen inzake dienstplicht- en wachttijdverlenging. Daar waar de regering de diskriminatie tussen dienstplichtigen en anderen wil wegwerken door het verduubelen van de wachttijd (immers: "de ene dient, de ander verdient"), stelde Gilberte voor deze slogan te vervangen door "de ene klopt, de andere dopt" (applaus). Er kan op defensie trouwens heel anders bespaard worden, zonder dat jongeren het gelag moeten betalen (weer applaus).

Mei '86

Toen vorig jaar de werking "jongerenmars" stopgezet werd doordat de vakbonden zich terugtrokken, bleef

men niet bij de pakken zitten. Het comité "Mei '86" werd opgericht. Een deel van hun eisenpakket komt overeen met datgene wat door de studenten vooropgesteld wordt. Wel ligt er een grotere nadruk op de werkloosheidsproblematiek.

Hun spreekbuis, Mieke Van Overveldt, roept dan ook op voor een massale aanwezigheid op de betoging van 9 maart te Brussel.

Operatie Sloef

Vanuit de Vlaamse Jeugdraad kwam het initiatief voor een toch wel originele actie. Als overkoeping van de voornaamste Vlaamse jeugdbewegingen vond men het broodnodig dat jongeren in dit "jaar tegen de jeugd" eens deftig uit hun sloef schieten. Daarom zal men vanaf half maart tot half april overal in Vlaanderen oude schoenen, pantoffels en ander schoei-sel verzamelen. Daarmee worden dan diverse acties gevoerd, zoals bijvoorbeeld het bedelven van huizen van parlementairen onder duizenden sloefen. *Operatie Sloef* concentreert zich vooral op de maatregelen inzake wachttijd en legerdienst. Nochtans bestaan onze jeugdbewegingen toch voor 99% uit scholieren en studenten?

Nadat de regionale aktiekomitees elk voor zich het voorgestelde eisenplatform van kritiek en commentaar voorzien hadden, werd de namiddag besloten met een plenaire zitting. Er werd gestemd over de definitieve platformtekst (zie kader). De stemming viel verloop nogal rommelig. Een tweetal leden van de Gentse LVSV-afdeling (Liberaal Vlaams Studenten Verbond) poogden roet in het eten te gooien door, zoals ze het zelf zegden, "in de huid van de regering te kruipen". Verder waren veel mensen gehaast om zich naar de wachtende bussen van Gent en Leuven te begeven.

Deze dag was een eerste stap in de richting van een uitgebreide informatie- en sensibiliseringscampagne. Zowel nationaal als regionaal moet nu gewerkt worden aan een massaal en krachtig protest. Als concrete acties werden reeds een nationale petitie en betoging rond het eisenplatform voorgesteld. Bovendien werd steun en medewerking beloofd aan acties van "Mei '86" en de scholierenstaking van 5 maart a.s. Men zegge het voort.

Geert Dhont

Goedgekeurd eisenplatform

- Maatregelen omtrent het onderwijs.
  - Geen indexering of verhoging van de inschrijvingsgelden.
  - Geen blokkering van de sociale toelagen.
  - Geen maatregelen ter beperking van het aantal studenten zoals Numerus Clausus, Numerus Fixus, forfaitaire betoelaging en wijziging maturiteitsdiploma.
  - Geen "rationalisaties" van het Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit. Geen afbraak van het onderwijs.
  - HOB-uniëf: gelijk sociaal statuut.
  - Geen diskriminatie van de vreemde studenten.
  - Indexering van de studietoelagen met terugwerkende kracht.
- Maatregelen in het kader van de werkloosheid.
  - Geen verlenging van de wachttijden.
  - Volwaardig werk voor iedereen in alle sectoren, geen nepstatuten.
  - Geen verlaging van de uitkeringen.
- Maatregelen rond de dienstplicht.
  - Geen verlenging van legerdienst en burgerdienst.
  - Geen afbraak statuut gewetensbezwaarden.
  - Behoud aantal ontheffingen.
  - Volwaardig statuut voor miliciens en burgerdieners.
  - Behoud keuzemogelijkheden voor burgerdienst.

Tentoonstelling Rik Wouters

In de ban van het licht

IN 1882 WERD TE MECHELEN EEN KUNSTENAAR GEBOREN, DIE EEN HEEL EIGEN WEG ZOU BEWADELEN. MEN REKENT RIK WOUTERS, WANT OVER DIE MAN GAAT HET, meestal tot de impressionisten, omdat hij evenals zij de momentane speling van het licht op het doek wenste vast te leggen. Anderzijds stond hij sterk onder de invloed van Cézanne, in diens post-impressionistische periode, toen de afgebakende lichtvlakken en geometrische schema's bij deze Franse schilder een grote rol begonnen te spelen. Het beroep van Rik Wouters is al even ondefinieerbaar als de stijlrichting waartoe hij behoort. Hij was immers schilder, tekenaar, etser, akwariest en beeldhouwer, en heeft zich aanhoudend met pikurale en skulpturale kunstvormen tegelijk ingelaten. De veelzijdigheid van deze jong gestorven kunstenaar is fascinerend, en dat er een tentoonstelling van zijn werken wordt gehouden, kan dan ook enkel toegejuicht worden. Indien ze echter georganiseerd wordt zoals in de Faculty Club, kan men ons beter verdere tentoonstellingen besparen.

De vader van Rik Wouters was een meubelmaker, en Rik heeft als twaalfjarige jongen de houtsnij kunst van hem geleerd. Later kreeg hij zijn opleiding in de academie van Mechelen, waar hij les volgde bij Theodor Blixck, en van Brussel, waar Charles Van der Stappen zijn leraar was. In Brussel maakte hij deel uit van een groep jonge kunstenaars, met wie hij sympathiseerde omdat ook bij hen

moest afleveren, maar deze verplichting hinderde hem, en lang hield deze overeenkomst niet stand. Hij werkte liever ongebonden, volgens eigen inspiratie en eigen werkrhythme.

Rik Wouters was onder de wapens toen in 1914 de oorlog uitbrak. Gedurende de belegering van Antwerpen moest hij uitwijken naar Nederland, waar hij in een gevangenenkamp, geïnterneerd werd. Rechts

zichtige, brede penseelstreken het kleurenspeel van weergeven, en ook de wondere speling van het licht. Heel de realiteit kan het onderwerp van zijn schilderwerk: stillevens, vruchten, bloementuilen, interieurs, een vriend, zoals Tijtgat en Wijnants, maar vooral de huiselijke bezigheden van zijn vrouw. Zijn schilderijen, evenals zijn beeldhouwwerken, kwamen dikwijls tot stand nadat hij in een vluchtige schets de hoofdlijnen van zijn model had vastgelegd. Wouters zag alles artistiek-scheppend. Hij was de tekenaar van het ogenblik. Ook voor zijn tekeningen gebruikte hij het beste papier en toen, na het gebruik van zijn stalen pen, zijn gouden pen hem niet meer voldeed, ruilde hij ze voor een ganzeveer. Nel vertelt dat haar man voortdurend aan het tekenen was, en wanneer ze in een houding zat of stond die hem beviel, legde hij dit moment dadelijk op papier vast. Op deze manier ontsood ook het ontwerp voor het beeldhouwwerk *Huiselijke zorgen*. Zijn vrouw vertelt hierover: "Op een avond, terwijl ik Rik hoorde uitleggen over zijn beeldhouwprojecten, bleef ik recht op staan, de armen gekruist, het hoofd licht gebogen, nadenkend. Ik zag Rik zijn penseel en papier nemen en lichtvochtig tekenen, terwijl hij entoesiast murmelde." Het resultaat kan men in het Antwerpse Middelheim gaan bewonderen.

Ensor

In de bronzen van Rik Wouters komt een grotere expressiviteit tot uiting dan in zijn schilderijen. Typisch is de impressionistische behandeling van het materiaal door met duim en bootseerhout in de was te drukken. Het resultaat, na het toepassen van de verloren-was-techniek, in een vaste, volumineuze vorm, met een voortdurend verschil in de oppervlakte waardoor men een variërend lichtspel verkrijgt. Men kan zijn skulpturen ook vanuit velerlei gezichtspunten benaderen, zodat men vanuit elk gezichtspunt als het ware een ander beeldhouwwerk aanschouwt. Zijn beeldhouwkunst is veruit het beste dat op de tentoonstelling van werken van Rik Wouters in de verzameling van het kunstatrimonium van de Provincie Brabant te bekijken valt. Zo is er een karakteristieke kop van E. Tijtgat en de buste van Ensor. Ik moest tot mijn spijt constateren dat er verschillende minderwaardige schilderijen en akwariest tentoongesteld werden, zoals *Het paard* en *Het konijn*. Ook vroeg ik me af of het nu echt nodig was ook de schetsbladen van Rik Wouters tentoon te stellen temidden van zijn tekeningen en schilderijen. Indien zij in een aparte afdeling waren ondergebracht om een vergelijking te maken tussen de schetsen en de schilderijen of skulpturen waartoe ze geleid hebben, had ik geen bezwaar, maar wel nu ze als decoratief element gebruikt worden. Op de skulpturen na zijn de werken ook vaak niet representatief voor de stijl van Rik Wouters. Ze zijn slecht opgehangen (soms hoog boven een deur, of achter een toog) en men moet tussen stoelen en tafels kruipen om ze van nabij te bekijken. Kwa organisatie is de tentoonstelling dus een flop. Ze is ook niet informatief. Er wordt nauwelijks uitleg gegeven over de kunstenaar en zijn werken. Plaatjes als: *Lezende vrouw op de rug gezien*, zijn dan ook totaal overbodig ze zijn niet meer gedetailleerd worden. Tevergeefs zoekt men ook naar enige systematiek in de opstelling van de werken. Tekeningen, schetsen en beeldhouwwerken zijn lukraak opgesteld, en er ontbreekt een tematische of kronologische ordening. Kortom, deze tentoonstelling is die naam niet waardig. De werken van Rik Wouters verdienen een beter lot.

Lia Baudouin

Tentoonstelling: De werken van Rik Wouters in de verzameling van het kunstatrimonium van de Provincie Brabant, in de Faculty Club, Groot Begijnhof te Leuven, van 31 jan. tot 6 maart.

Niet pa

Opus Dei

De linkse uitgeverij EPO heeft zich een stevige reputatie opgebouwd met een reeks titels die het schimmige gemanipuleer van rechtse kringen aan het daglicht brachten. Met het recente boek van André Van Bosbeke *Opus Dei in België* zet EPO deze traditie voort en dat is positief.

Het is overigens niet het gemakkelijkste onderzoek, een enquête naar de vertakkingen van een organisatie die zorgvuldig haar ledenlijsten geheim houdt, in het duister werkt en nogal eens de neiging heeft te doen of ze niet bestaat. Alleen al omdat dergelijk onderzoek zo moeilijk is, is een werk als dat van André Van Bosbeke waardevol te noemen: we weten dan tenminste iets en worden voorbereid op manipulatie technieken die bizar lijken maar wel degelijk gebruikt worden. In de Leuvense studentenwereld bijvoorbeeld waar de snelle afwisseling van briljant werk, vulgaire roddel en achterbaks gekonkeloef van bepaalde personen verdacht veel lijkt op de *Opus Dei*-methodes zoals Van Bosbeke ze beschrijft.

Spoken

Maar uitgerend op dat punt is er dan toch weer een bezwaar tegen boeken als dit: hun analyse van methodieken en vertakkingen is vaak zo ingenieus dat je spoken gaat zien. En spoken bestaan tot nader order niet (misschien volgens *Opus Dei* wel?). Het is niet omdat iemand daden op die van een bepaalde organisatie lijken, dat hij ook tot die organisatie behoort. En het is niet omdat bepaalde figuren dezelfde kringen frekwenteren dat zij ook gekoördineerd handelen.

De verleiding is groot natuurlijk om op basis van oppervlakkige ideologische affiniteiten een organisatorische samenspraak te suggereren. En het is dat wat Van Bosbeke soms doet in zijn boek: grote delen (niet dadelijk de leesbaarste) zijn gewijd aan het blootleggen van banden tussen personen en organisaties, waarbij de grens tussen plausible hypoteses en duidelijk bewezen feiten vaak bijzonder vaag is.

Er zit bovendien bijzonder weinig eigen onderzoek in dit werk. Het is veel meer een compilatie van elders gepubliceerd materiaal, zonder veel eigen inbreng. Dat hoeft niet noodzakelijk een nadeel te zijn: ook een intelligente compilatie kan nieuwe inzichten bijbrengen omdat anders geordend materiaal ook andere verbanden aanduidt. Maar die nieuwe inzichten blijven hier uit. Zo suggereert Van Bosbeke bijvoorbeeld opnieuw dat de verkiezing van Karol Wojtyla tot paus sterk gepoeseerd was door *Opus Dei* (p. 10, p. 28). En inderdaad, *Opus Dei* was zo'n beetje de promotor van Wojtyla buiten Polen als kardinaal; het zuiverde de put aan van het *Banco Ambrosiano*-fiasco; en het verkreeg in diezelfde periode het statuut van *persoonlijke prelatuur*, zodat het zich aan de lokale bisschoppen niet meer hoeft te storen en zodat zijn leden inderdaad geschenken naar Rome kunnen sleuren (die daar natuurlijk met een fikse zwier achter de roddelendrons belanden). Maar die dingen waren geweten. Wat minder geweten is, dat is bijvoorbeeld het verband tussen de *Opus Dei*-invloed op de paus en de snelle klim van een kardinaal Ratzinger. Uitgerend die naam komt in het boek van Van Bosbeke niet één keer voor.

Komplimentjes

Nu gaat het boek natuurlijk over *Opus Dei in België*. Maar ook in België is het eigen onderzoek summier: zo vermeldt Van Bosbeke een brief die BRT-Panorama ontving van een uitgetreden *Opus Dei*-lid naar aanleiding van een programma over sekten. Het uittreksel dat hij citeert (p. 58) was al letterlijk in *Humo* verschenen (wat hij niet vermeldt) en hij heeft blijkbaar weinig pogingen gedaan om met de briefschrijver of met andere informanten in contact te komen. Nagenoeg al zijn getuigenissen over het interne leven van *Opus Dei* komen dan ook onthullingen in de Britse, Duitse en Nederlandse pressen. Als hij het incident citeert dat Véronique Oruba uitlokte bij het pausbezoek aan Louvain-la-Neuve (p. 72-77, zie ook Lovo 13 febr. '86), dan blijkt dat hij slechts een oppervlakkige enquête gedaan heeft

Opus Dei wil de goede oude Habsburgs. Onze beschaving wordt gered!

aan de UCL zelf, toch héf bolwerk van *Opus Dei* in België (al mag ook daar hun invloed niet overschat worden). Idem dito voor de K.U.Leuven; hij duidt vooral de *Opus Dei*-sympathieën aan van professor Eugène De Jonghe (p. 77), die daar overigens geen geheim van maakt, en overschat diens reële invloed; hij wijst op de afwijzende houding van wijlen rektor De Somer; en hij tilt Veto over het paard (p. 81). Nu zijn wij op Veto natuurlijk altijd dankbaar voor complimentjes, maar daarom hoeft hij niet te overdrijven: wij publiceerden uitgerend één artikel over de manipulaties van *Opus Dei* rond het pausbezoek via het Jeugdcomité van Filip Martens (Veto, 15 mei '85) en maakten één zinspeling in een interview bij het overlijden van De Somer (Veto, ekstra nummer, 25 juni '85). Dit inroepen als oorzaak van het feit dat "het *Opus Dei* zich in Leuven minder uitgesproken manifesteert" heeft iets grotesk. *Opus Dei* manifesteert zich minder uitgesproken in Leuven omdat het er amper een voedingsbodemp vindt, zo simpel is dat. Het is pertinent onjuist wat Van Bosbeke schrijft: "Nochans is ook hier de impact op de studentenmilieus en het professorenkorps groot". Waar hij het trouwens haalt dat De Somer bij het pausbezoek "ondermeer oppriet tot relatieve vrijheid van onderzoek", is mij een raadsel. Ik heb dat woordje "relatief" niet in De Somers toespraak gelezen. Maar Van Bosbeke leest wel eens meer wat er niet staat: hij noemt Veto het blad van de "Algemene Studentenraad Leuven (ASL)". Een eenvoudige blik op onze voorpagina had hem kunnen tonen dat de ASL (nog) niet bestaat en dat *Algemene Studenten Raad - ASR* (nog) niet gevolgd wordt door het woordje "Leuven".

Kruisridders

Dat laatste is een beetje vitterig natuurlijk, maar niet onterecht als je andere gratuite beweringen leest in dit EPO-Dossier. In de Latijns-Amerikaanse Kerk "is het *Opus Dei* oppermachtig geworden" (p. 11, p. 28). Jawel, en Baby Doc is verdreven door Ronald Reagan zeker? Over het Spanje van Franco zegt hij (terecht): "De toenmalige regering was bijna totaal door het *Opus Dei* geïnfilteerd". Maar hij duidt niet aan hoe het komt dat dat regime in mekaar is gestort als *Opus Dei* dan toch zo'n gevaarlijke en oppermachtige organisatie is. In hetzelfde verband wijst hij op de ambitie

James Ensor in betere dagen.

(foto Veto)

Rembrandt, Michelangelo, Donatello en Rodin in de smaak vielen. De invloed van deze grote voorgangers zat zich later in het werk van Wouters doen gevoelen.

Koppig

Begin 1905 vindt een voor het leven van Rik Wouters bepalend feit plaats: hij huwt met Nel, die van dan af zijn voornaamste inspiratiebron zal zijn. In 1907 oogst hij voor het eerst succes met zijn werken: hij krijgt de Gode-charlesprijs. Deze prijs betekent een belangrijke stap voorwaarts. Zijn volgende succes wordt een tentoonstelling, die hij in maart 1912 in de galerij Giroux in Brussel mag houden. Met de opbrengst van zijn schilderijen en tekeningen die deze tentoonstelling hem opleverde, kan hij op reis gaan naar Parijs.

Daar ging hij op zoek naar de originele werken van Renoir, Van Gogh, Matisse, maar vooral Cézanne, wiens werken hij aanvankelijk enkel via reproducties kende, die hij van zijn vriend S. Lévy gekregen had.

Hij tekende een kontrakt met Giroux, in wiens opdracht hij werken

voor hij naar de oorlog vertrok, in 1913, vertoonde hij ziekteverschijnselen, die nog verergerd waren toen hij uit het kamp te Zeist terugkwam. Desondanks betrof hij in 1915 terug een atelier, nu niet meer in Bosvoorde, de plaats waar zijn vorige atelier gevestigd was, maar te Amsterdam. Zijn ziekte (kanker) werd echter steeds erger en drie operaties, waarbij men zelfs een deel van zijn kaak moest wegnemen, mochten niet baten. Koppig bleef hij toch schilderen, tot die ziekte ook zijn ogen had aangetaast. Hiervan getuigt het zelfportret: *Rik met de ooglap*. In 1916 stierf hij op 33-jarige leeftijd.

Ganzeveer

Voor zijn schilderijen gebruikte Rik Wouters, ondanks financiële moeilijkheden, steeds de fijnste materialen. Zelden beschilderde hij het linnen volledig, maar het doek is aan de zijanten en tussen de kleurenvlekken zichtbaar als blijvend bestanddeel van het schilderij. De schilder legde zich niet toe op het kopiëren van het tafereel dat hij voor zich zag, maar vooral wilde hij met enkele door-

nikeren in België

g-katolieke tradities in ere herstellen.

die leeft in sommige Opus Dei-kringen om een Verenigd Europa onder de Habsburgse dynastie of onder de Spaanse Bourbons te restaureren. Maar hij vergeet dan wel dat de aansluiting van Spanje bij de EEG onder een socialistisch premier gebeurde met de uitdrukkelijke bedoeling een restauratie te voorkomen.

Dat vind ik dan ook de ergste zwakte van dit boek: een weinig oorspronkelijk onderzoek levert een slordig samenraapsel van feiten op, die zo geplaatst worden dat het overkomt alsof de dagdromen van uiterst rechtse, fundamentalistische en restauratieve kringen in volle opmars zijn. Wie ogen in zijn kop heeft, ziet dat dit niet waar is. Let wel, ik onderschat de verrechtiging van ons politiek leven niet en ik ben niet zo naïef dat ik niet zou geloven dat allerlei retrograde klubjes in die verrechtiging een kans menen te zien om wilde fantasieën te realiseren. Ik heb ze in Leuven ook aan het werk gezien, de kruisridders die zich tot levenstaak stellen "de geest van 68" uit te roeien. Maar ik heb ze ook op hun gezicht zien vallen. En dit niet om de doodeenvoudige reden dat Veto af en toe een artikelje pleegt, maar omdat zij een zo benepen minderheid vormen dat zij op den duur als vanzelf krampachtig gaan doen en dus ook zichzelf ontmaskeren. En die ont-

maskering werkt, want onder de doorsnee-student leeft inderdaad die zo gehate "geest van 68" die in essentie geen andere geest is dan die van een kritische, denkende en democratisch democratisch gezinde studentenmassa. En zoals de globale stemming aan onze universiteiten er één is van anti-ideologisch pluralisme, zo bewijst ook onze samenleving in deze krisis dat zij nog steeds fundamenteel en diepgeworteld democratisch en tolerant is. De meeste mensen zijn de les van de dertig jaren blijkbaar niet vergeten. Er zijn ziekelijke klubjes die een (vaak korrekte) kritiek op de onnozelheid van sommige linkse gebruiken om de slinger naar het andere uiteinde, naar uiterst-rechts te doen doorslaan. Maar het blijven randverschijnselen, zij komen niet echt van de grond en zij moeten alweer stevig inbinden, willen ze niet volkomen geïsoleerd raken. Dat zie je trouwens in heel Europa: op de bijval voor Le Pen bijvoorbeeld is de handjesaktie en het sukses van *Ik Ali* gevolgd. En zelfs de man die Le Pen ooit met zoveel enthousiasme ontving, paus Wojtyła, lijkt de laatste maanden toch enig inzicht te hebben gekregen in wat er buiten Polen eigenlijk aan de hand is. De ster van Ratzinger taant dan ook alweer en het gedrag van een kardinaal Sim op de Filipijnen is bepaald geen voorbeeld van restauratie.

Haastwerk

Nu zal Opus Dei zelf het wel niet erg vinden een randverschijnsel te zijn. In hun optiek wordt de wereld bestuurd door 3 à 4000 leden van een elite en op die elite mikken zij. Maar: als wij ons niet sterk gaan blindstaren op hun inspanningen terzake, dan geven wij hen impliciet gelijk, dan trappen wij in de val van hun elitaristisch denken. Dat wil niet zeggen dat het niet bijzonder nuttig is dat volkje in de gaten te houden: er zijn momenten in de geschiedenis geweest waarop een goed georganiseerde en gedisciplineerde stoottroep gans het maatschappelijk raderwerk heeft in handen genomen. Lenin deed dat in 1917 in Rusland en Hitler deed het hem na in 1933 in Duitsland. Maar allebei hebben ze van één faktor kunnen profiteren: de vertwijfeling en de verwarring van dat deel van hun natie dat *kritisch* dacht. De beste manier om te voorkomen dat Opus Dei of konsoorten zo'n lugubere grap nog eens kunnen overdoen, lijkt mij dan ook te zijn het kritische denken verder te ontwikkelen. De beste manier voor iemand als Van Bosbeke om daartoe bij te dragen is in het vervolg toch wat grondiger zijn huiswerk te maken vooraleer een boek te publiceren. Misschien was dat ook zijn bedoeling en heeft de stroomoversnelling rond het pausbezoek hem onder druk gezet? Dat zou dan tegelijk een verklaring zijn voor de vele werkelijk storende taal fouten, die symptomatisch zijn voor het slordige haastwerk dat hier geleverd is. Een gemiste kans, al blijft het feit dat er nu een onvolmaakt naslagwerk in onze taal voorhanden is op zijn wel nuttig.

Eddy Daniels

VAN BOSBEKE André, *Opus Dei* in België, EPO-Berchem, 1985, 165 p.

Groot teater in Leuven

"De Zeven Hoofdzonden"

"Traditie mot er zijn", denken ze bij Germania, en daarom wordt elk jaar de Feestweek georganiseerd. Een andere traditie wil dat binnen die feestweek ook de laatste voorstelling van het toneelabonnement valt — een abonnement dat dit jaar toch wel enkele boeiende voorstellingen bevatte.

Hekkenluiser is dus *De Zeven Hoofdzonden*, gebracht door "The Stuffed Puppet Theatre" uit Australië.

In *De Zeven Hoofdzonden*, gebaseerd op het toneelstuk van Christopher Marlowe, maak je het laatste levensuur mee van Dr. Joh. Faustus: 24 jaar geleden heeft hij zijn ziel aan de duivel verkocht in ruil voor onbeperkte macht en kennis, maar nu moet hij sterven. Tijdens die 24 jaar heeft Faustus samengewerkt met Mephisto, zodat de duivel is gaan twifelen of ze nog wel gewone zakenpartners zijn gebleven. Terecht: nadat de zeven hoofdzonden de revue zijn gepasseerd, blijkt er met Faustus en Mephisto iets gebeurd te zijn dat niet past in het plan van de duivel. Die onthutsende finale is het slot van een sterke (soms nogal gehchargeerde) voorstelling, waarin de solo-poppenspeler/akteur Neville Tranter op een gewaagde manier de confrontatie aangaat met zijn tegenspelers: 8 handpoppen en... het publiek.

Faustus

Neville Tranter richtte in 1976 "The Stuffed Puppet Theatre" op, en in 1978 werd hij "The Stuffed Puppet Theatre", toen de andere leden het gezelschap verlieten. Vanaf dan woont Tranter in Amsterdam, zodat hij nu voorstellingen kan brengen in het Engels en in het Nederlands. Zijn eerste solo-productie was *Studies in Fantasy*, een reeks losse scènes waarin hij mimeerde, akteerde en ook met poppen werkte.

In *De Zeven Hoofdzonden* is hij een stap verder weggegaan van het poppenspel en de mime in de richting van wat dan heet het "echte" teater. Zelf speelt hij Mephisto — de assistent van de duivel —, een woordenloze rol. Je zou zo bijna vergeten dat hij het is die de hele voorstelling draagt. Zijn stem leent Tranter uit aan de zeven hoofdzonden, en omdat hij een masker draagt valt dit nauwelijks op. De zonden worden op scène gebracht als levensgrote handpoppen, waarvan de koppen uit schuimrubber gemaakt zijn, zodat ze heel fraai "manipuleerbaar" zijn.

Faustus, die eigenlijk de figuur is waar het hele stuk om gaat, is ook een pop. Tranter zet Faustus in het publiek, zodat de scheiding podium/toeschouwers wegvalt. Als de duivel — die meesterlijk het feestje opent — of één van de zonden met Faustus praat, praat hij ook met de toeschouwers. Die identifikatie is de grote sterkte

en de grote zwakte van deze voorstelling. Je moet bereid zijn om als toeschouwer één te worden met Faustus: de hoofdzonden moeten ook jouw "kinderen" worden, anders kan de emotie en de patos alleen maar potserlijk overkomen. Zelf noemt Tranter *De Zeven Hoofdzonden* een "moeilijke" voorstelling voor het publiek, gewoon omdat ze enige zelfkennis en dus ook zelfkritiek vooronderstelt.

Kwetsbaarheid

Niet alle zonden zijn even geloofwaardig en sterk (het zijn trouwens allemaal karikaturen), maar samen hebben Hoogmoed, Hebzucht, Jaloezie, Woede, Vraatzucht, Luiheid en Wellust wel degelijk iets te zeggen. Zo probeert Hebzucht zelfs de gasten op het feestje (= het publiek) op te lichten, Woede toont de zinloosheid van het geweld ("Ik wil dat de hele wereld een bloedbad wordt. Mond open, gillen en aanvallen!"), Luiheid is eigenlijk de duivel zelf... Tranter beheerst meesterlijk de poppen — je vergeet hem echt: de poppen lijken een eigen leven te

leiden. Hij beheerst ook perfect zijn stem, die door het masker dat hij draagt een nare echo krijgt. Minder opvallend is dat Tranter tegelijk ook een goed mime-speler blijft: al zijkt Mephisto, toch begrijp je de arme man.

Op het einde van de voorstelling blijkt dat Tranter, wanneer hij het applaus in ontvangst neemt, een heel schuchter man is. Tijdens de voorstelling heeft hij zich verborgen achter zijn poppen, maar wel door hen zijn boodschap verkondigd. *De Zeven Hoofdzonden* is daardoor een kwetsbare voorstelling, bijna een biecht. Daarom, en door het vakmanschap van Tranter is deze voorstelling zeker het bekijken waard en ben je bereid de foutjes (het gemaliseer en de vaak te eksplicite presentatie van de boodschap) over het hoofd te zien. Aangeraden.

Koen Van Muylem

De Zeven Hoofdzonden is vanavond, om 21.00 u te zien in 't Stuc.

THE STUFFED
PUPPET
THEATRE

Als deze niet in de Hel komt...

Is een kinderhand gauw gevuld?

Poëzie: een bezigheid voor intellektuelen of zweverige dromers? Wie woensdag 19 februari in *De Kansel* was, heeft voorgeerd afgerekend met die idee. Edith Oeyen, schrijfster van kinderpoëzie en kinderverhalen, liet de geïnteresseerden zien hoe zelfs kinderen van zes tot twaalf jaar poëzie kunnen schrijven en beleven.

De Kansellezing was deze keer een recht "buitenbeentje": geen saai intellectueel die voor een handjevol toehoorders zijn opvattingen tontoonsprendt. Het aantal aanwezigen was aanvankelijk wel gering, maar het gezelschap werd al snel opgevolgd door een tiental achtjarige die hun verjaardagspartijtje naar het kafee verplaatst hadden. Kanselspreker Edith Oeyen zette hen spoedig aan tot het

maken van een gedichtje en wel op de volgende manier: elk kind moest een zinnetje formuleren over het jarige meisje. Nadat E. Oeyen alle zinnen opgeschreven had, begon de verbeteringsfase: in samenwerking met de spreker trachtten de kinderen overbodige woorden te schrappen en synoniemen en rijmwoorden te zoeken, totdat een heus, zij het eenvoudig, gedicht van vier regeltes overbleef. *Vandaag verjaart er een meisje we zingen voor haar een mooi wijstje ze heeft een witte strik in haar haren de papertjes van de pakjes zullen we bewaren.*

De kinderen, die zich nog groten-deels bezield opstelden bij het maken van het gedicht (wat wel begrijpelijk was, want een twintigtal volwassenen-ogen bleven constant op hen gevestigd), kwamen helemaal los toen Edith Oeyen een koreografieoefening voorstelde op tekst van een van haar gedichten. Spijtig was dat ze de

sholietjes niet creatief bezig liet, maar alle bewegingen zelf voordeed. Het herinnerde me aan die gehate schooldagen waarop je op een tree, helemaal vooraan in de klas in je centje een gedicht moest voordragen "met gebaren". E. Oeyen verklaarde achteraf dat ze dit enkel zo deed omdat ze te weinig tijd had; normaal gezien wordt er meer initiatief aan de kinderen overgelaten. De sfeer in *De Kansel* werd echter helemaal te gek toen de volwassenen het uitbeeldspelletje moesten meedoen en iedereen tenslotte op de grond zat in plaats van op de veilige barkruk. Wel beschouwd, toch een efficiënte manier om poëzie voor kinderen aangenaam te maken.

Poëzie met een kleine "p"

Edith Oeyen heeft zulke dingen meer gedaan: regelmatig wordt ze door scholen gevraagd om dergelijke poëzieurtjes met de kinderen te beleven. Ze tracht hen daar ook

striktere poëzievormen als de haikoe en het sonnet aan te brengen. Op die manier verwerven de 6 tot 12-jarigen een eenvoudige techniek om kinderpoëzie te lezen en te maken. Ze leren letten op het aantal lettergrepen of rijmwoorden, dingen die niet het substantieel zijn, maar die het taalgevoel toch in grote mate verscherpen. De Kanselspreker gaf volmondig toe dat deze poëzie van kinderen niet erg hoogstaand is. Kinderen zoeken nog niet naar "het enige juiste woord". Wel breiden ze hun woordenschat gevoelig uit en leren ze, in groep, een thema "poëtisch" uitdrukken, wat ontgewijfeld hun ontwikkelen ten goede komt.

Eerlijk gezegd, literatuur met een grote "L" heb ik in *De Kansel* niet gezien of gehoord; noch de gedichten van de kinderen, noch die van Edith Oeyen waren grote poëzie. Toch moeten deze gedichten daarom niet afgeschreven worden: wat E. Oeyen toonde was immers een originele manier om kinderen gevoelig te maken voor literatuur. Een tip voor wie op een regenachtige dag moet babysitten.

Inerid Smevers

Veto
ALGEMENE
STUDENTEN
RAAD

Veto heet nog steeds niet Credo en om dat te affirmeren kunt U onze onverbiddelijke sticker op alle mogelijke en onmogelijke plaatsen aanbrengen. Dat kost dan wel twintig frankes, een remgeld om het illegale plakken in de hand te houden.

U kunt het ook goedkoper doen: U kunt meewerken met Veto. Dat kost niks behalve tijd en energie en geeft in ruil voldoende en ervaar (én een sticker).

Naast schrijvers van artikelen zoeken wij permanent fotografen, lay outers, zettters, entoesiastelingen. Ervaring niet vereist, opleiding door firma.

Een moeilijke bevalling

Lang leve de statuten van Historia

Al ooit gehoord van kringstatuten? Binnen Historia weet men er alles van. Reeds vorig jaar was er een commissie werkzaam: de zogenaamde *Negen Wijzen*, die regels voor een efficiënt kringbeleid op papier wilden zetten. De statuten waarmee Historia het toen moest doen, waren immers vaag, onvolledig en teveel gebonden aan concrete situaties. Er viel gewoon niet mee te werken.

De Negen Wijzen slaagden er echter niet in tot een compromis te komen. De tegengestelde meningen — aangewakkerd door persoonlijke vetes en bewuste tegenwerking ("een goede kringwerking heeft geen statuten") — deden de commissie uiteenspaten. Voor veel behoorde het statuten-dispuut voortgevoerd tot het verleden, een zwarte bladzijde van Historia's geschiedenis.

Zeven Wijzen?

Niet voor iedereen echter. Op het eerste presidium van dit jaar opperde onze kringideoloog (ra, ra, waar haalt hij zijn naam vandaan?) om met een nieuwe commissie te starten. De rommelige "beleidswisseling" (er waren geen praesieskandidaten geweest en de drie vrijwilligers die de onthaalfestiviteiten op touw hadden gezet, wilden "illegaal" als Koördinatiecomité, of KOK, het verdere kringleven leiden, maar dat is een ander verhaal) leek zijn argument te staven: er zijn statuten nodig die oplossingen moeten bieden voor uitzonderlijke omstandigheden.

Een nieuwe commissie, ditmaal Zeven Wijzen, toog aan het werk onder de argwanende blikken van het koördinatiecomité en vele praesidumleden die met lede ogen aanzagen hoe het toekomstig kringbeleid aan banden werd gelegd. Ondergetekende

sloot zich bij de commissie aan om eventuele excessen te voorkomen. Overbodige vrees, bleek achteraf, want de werkgroep was evenwichtig samengesteld uit personen met diverse visies en kringervaringen.

Allereerst werd afgesproken dat we binnen de commissie steeds een algemene consensus zouden nastreven. Zeker niet de gemakkelijkste weg (vraag dat maar aan de verzoeners), maar wel de zekerste als je statuten wilt bekomen waar een grote meerderheid van kringleden zich in kan terug vinden. In de loop van de discussie-nachten kwamen we op een golf-lengte terecht die ons de meest aantrekkelijke en realiseerbare leek om de statuten op af te stellen: een middenweg tussen efficiëntie en democratie. Konkreet wil dit zeggen: geen koördinatiecomité, maar een eenmanspreses bijgestaan door één à drie vices, kumulverbod voor de kringfuncties maar een stimuleren van kumul tussen de diverse jaarfuncties (studenten bereiken meer wanneer ze een paar vertegenwoordigers hebben die terdege ingewerkt zijn in de onderwijsproblematiek, dan wanneer ze naar elke raad verschillende afgevaardigden zenden), open presidiumvergaderingen waar enkel leden inspraak hebben.

Zeven Gefrustreerden?

Alhoewel we ons best deden, de ideale statuten bestaan niet. Dat bleek op de presidiumvergadering waar het ontwerp ter bespreking werd voorgelegd. De commissieleden kregen het hard te verduren onder vele bemerkingen. Vooral de koppeling van de preses aan Kringraad en het kumulverbod tussen kring- en jaarfuncties werden aangevallen.

De optie was om de preses als Kringraadafgevaardigde (Kringraad dat tenslotte een onderwijsraad is) tot schakel te maken tussen de kring en de jaren (waar onderwijs centraal staat). We begrijpen de reactie "Kringraad is

geen presesraad", maar wanneer we beide functies van elkaar loskoppelen, komen de jaren los te staan van de kring en verliezen de statuten — "organisch en waterdicht" volgens onze kringideoloog — aan coherentie. Zo is het kumulverbod tussen jaar- en kringfuncties ook de konsekvente voortzetting van de achterliggende visie waarop we de statuten borduurd.

De commissie is nu bezig, rekening houdend met de reacties van het presidium, de definitieve tekst klaar te stomen. Dit wordt in maart voorgelegd aan een Algemene Vergadering (AV), die zich erover moet uitspreken. Als het resultaat positief is, mag Historia zich gezegend weten met een stevige basis die de werking continuïteit, zekerheid en efficiëntie zal verlenen. Wanneer de AV de statuten afkeurt, zullen de tijden onzeker blijven (en Historia zeven gefrustreerden rijker...). Maar we zijn optimistisch; we geloven in de weldenkende hand van ieder historicus. En mocht de AV onze boring toch verwerpen, dan blijven er nog kringen genoeg over die we kunnen plezierieren met dit voorbeeld van hoe-het-zou-moeten-zijn.

Annie Pijcke

Revue

Naar aanleiding van haar 100-jarig bestaan organiseert het Vlaams Rechtsgenootschap (de organisatie van Vlaamse Rechtsstudenten) een Gala-Revue in de Stadsschouwburg te Leuven, en dit op 5 en 6 maart te 20.00 u. De titel van de revue luidt "Valkschaken". Het zal gaan om een "Darstelling van het leven aan de Rechtsfaculteit" op een ludieke manier. De prijs van de inkom is afhankelijk van de plaats (max. 250 BF).

Het contactadres voor verdere informatie: Koen Bergers, Parijsstraat 40, 3000 Leuven (016/22.29.09).

van proffen en proffen antwoorden naast de kwestie. Er werd dus heel wat gelachen die avond; voor mij viel dat minder mee want heel wat grapjasserij was enkel voor romanisten te begrijpen; en de taal waarin er gesproken werd, begreep ik ook niet altijd, zodat ik een beroep moest doen op simultane vertalingen.

Aan de wedstrijd werd deelgenomen door vijf proffen, die elk 5 minuten mochten spreken over een "willekeurige" onderwerp. Ze werden ingeleid door Clem Robijns. Van Prof. Lambert hebben we onthouden dat het over vrouwen ging en dat hij zelfs het eigenlijke onderwerp aansneed. Van monitrice Dominique De Poorter hebben wij niets onthouden, behalve dat ze stil en snel haar voorbereiding aflas. Prof. Jef Mertens praatte vijf minuten vol zonder zijn onderwerp aan te snijden, wat kritiek uitlokte van zijn concurrent Lambert.

Prof. Gerard Genot, speciaal overgevlogen uit Paris-Nanterre, had het over de verkiezingen in Frankrijk waar er deze keer geen royalistische partij opkwam; hij zou er in ieder geval niet op gestemd hebben, want nu hij voor een keer in een koninkrijk komt, lappen ze hem zo'n eksamen. Als laatste sprak Prof. Maurice Toussaint over het verschil tussen een *molotov-cocktail* en een *bacardi-on-the-rocks*; er is geen verschil, volgens hem, net zo min als tussen mei '68 en mei '86 overigens.

Prof. Lambert werd tot overwinnaar uitgeroepen: het was de enige keer dat een student frans sprak in het openbaar (preses Clem was zo bescheiden en welluidend nederlands te praten). Prof. Lambert veranderde in zijn dankwoord zijn todattoe verkondigde mening als zou het vooropgezet spel zijn, en zette zijn zege nog meer glans bij door te zeggen dat hij geen geluk had met het onderwerp. Hij straalde hard in zijn rood-wit-overwinnaarslint. *Résumé pour nos amis de l'autre côté: la même chose.*

Filip Huyzentruyt
m.m.v. Geert Coene

Sociaal gehandikapt

Ongeveer 25.000 kinderen leven in België in homes of familiale thuiszinnen. "Sociaal gehandikapt" worden ze genoemd, maar achter dit etiket gaan erg verschillende kinderen schuil met elk een apart verleden dat zwaar weegt op hun ontwikkeling. Eén ding hebben ze allemaal gemeen: door allerlei omstandigheden krijgen ze niet de kans om op te groeien binnen de warmte en genegenheid van een gezin. Het zijn dan de homes met hun opvoeders die zo goed mogelijk de kinderen opvangen en de taak van de ouders en het gezin proberen over te nemen.

Alle kinderen hebben behoefte aan vakantie om er eens uit te zijn, om zich eens uit te leven. Ook kinderen uit de homes. Daarvoor bestaan er organisaties als de Gemeenschap voor Sociale Bijstand v.z.w. Elk jaar bieden wij samen met een Waalse zusterorganisatie aan enkele honderden kinderen een vakantie aan in de vorm van een tien dagen durend kamp.

In 1986 gaat er langs Nederlandstalige zijde één kamp door en wel van 11 tot 21 juli in Steinbach (prov. Luik). Hiervoor doen wij beroep op jongeren

uit alle regio's van het land om als monitor samen met deze kinderen een deel van hun vakantie door te brengen. De voor deze kampen ingeschreven monitors zullen één voorbereidende vergadering bijwonen. De monitors krijgen verblijf en verzekering gratis maar worden niet vergoed.

Om als monitor of monitrice te kunnen deelnemen aan onze kampen moet je niet beschikken over een monitorsbrevet. Je moet wel ouder zijn dan 17 jaar en bereid zijn je gedurende 10 dagen volledig in te zetten voor de kinderen die op kamp komen. Je enige beloning: een grote brok ervaring en verrijking en vriendschap van de kinderen die onbetaalbaar is.

Heb je interesse? Kom dan eens langs op onderstaand contactadres. Daar krijg je bijkomende informatie, een infobrochure en een inschrijvingsformulier.

GSB v.z.w. — Stef Dercon
Frederik Lintsstraat 133
3000 Leuven
(laat bij afwezigheid een boodschap achter)

Geef me werk, werk, werk...

VTK-industriedag

De fakulteitskring van de ingenieursstudenten (VTK) organiseerde al een aantal keren een contactdag tussen de laatstejaars en de bedrijven, dit om contacten te leggen met uitzicht op een job. De industriedag van vorig jaar kon een groot succes genoemd worden. Er waren een 25-tal bedrijven en een heleboel laatstejaars. De industriedag van dit jaar ging door op 19 februari, weer eens in de lokalen van de paters Jezuiten te Lerkeveld.

Het opzet van die industriedag is om studenten in contact te laten komen met bedrijven die (af en toe wanhopig) op zoek zijn naar burgerlijk ingenieurs. De contacten tussen studenten en bedrijven zijn vrij informeel. Je kan het moeilijk sollicitatiegesprekken noemen, het is eerder een aanzet tot.

De dag begon al heel vroeg voor de meeste bedrijven, het eigenlijke begin was om half tien. De studenten en de aanwezige bedrijven werden dan toegesproken door de heer Hoornaert van de dienst studie-advies van de KUL, die sprak over de intrede op de arbeidsmarkt van burgerlijk ingenieurs van de KUL. Hij had het onderwerp van zijn lezing gebaseerd op twee studies over afgestudeerde ingenieurs wat betreft tewerkstelling, legerdienst, loon, ... Zijn betoeg bestond voornamelijk uit het voorlezen van een aantal cijfertjes die allemaal aantoonde hoe goed de jonge ingenieurs het wel doen op de arbeidsmarkt. Zij zijn het minst werkloos, zij krijgen het snelste een job, zij verdienen het meeste, ...

Sessies

Na deze toespraak werden de studenten verzocht wat rond te kuieren en de bedrijven naar hun keuze eruit te pikken. Het systeem van de VTK-industriedag verliep als volgt. In een aantal lokalen wachtten de mensen van de bedrijven op de studenten die hen komen bezoeken. In groepjes van vijf à tien studenten werd er dan een sessie van drie kwartier gegeven, over het bedrijf in kwestie, over het verloop van de aanwerving, de vereisten, de verdiensten, ... In het totaal waren er dit jaar 28 bedrijven komen opdagen, gaande van Agfa Gevaert over Barco, Bekard, Bell, Generale Bank, IBM, Kredietbank, Philips, Siemens, Shell tot Volvo, zodat in feite alleen de KUL als grote werkgever nog ontbrak.

Tijdens het middageten mocht professor Snoey, dekaan van de fakulteit Toegepaste Wetenschappen een woordje plaatsen. Hij hoopte dat de studenten die binnenkort weg zouden zijn, goede contacten met elkaar zouden onderhouden, door actief lid te worden van VILV, de Vereniging van

Ingenieurs in Leuven. (Voor alle nieuwsgierigen: die laatste 'v' in dat letterwoord schijnt 'v' uit 'Leuven' te zijn.) Bovendien dankte hij de organisatoren voor de prachtige organisatie en de grote opkomst.

Receptie

Na de twee sessies in de namiddag kon iedereen uitblazen op de receptie aangeboden door VTK. Tijdens deze receptie hield de voorzitter van KVIV, de Koninklijke Vlaamse Ingenieursvereniging, nog een toespraak over de werking en de structuur van KVIV en van VILV, maar zijn woorden gingen grotendeels verloren in het geroezemoes. De studenten en de afgevaardigden van de bedrijven hadden blijbaar meer interesse voor de sherry en de porto. Een leuk detail was wel dat er iemand van de bedrijven reclameerde dat er geen toestanden met kavaar of krabsalade waren. Het kon blijkbaar nog niet duur genoeg zijn.

Rozegeur en maneschijn

De organisatie van zo'n industriedag wordt door de meeste bedrijven wel geapprecieerd, hetgeen duidelijk bleek in een enquête vorig jaar bij de bedrijven en bij de studenten. Ook Hoornaert vermeldde dat dergelijke activiteiten meer en meer aan belang winnen bij het verkrijgen van een job.

Het was wel opvallend in welke sfeer de studenten die avond kot-waarts gingen, de zakken vol sollicitatieformulieren. Voor hen is de toekomst gunstig tot zeer gunstig, en het wordt hen zeer duidelijk gemaakt. Welke andere mensen kunnen er beginnen aan een loon van 65.000 fr (KVIV-norm voor minimumloon)? Vanaf nu begint voor een groot aantal van hen het solliciteren, het bezoeken van bedrijven totdat ze een job vastkrijgen.

Het feit dat ingenieurs zo gewild zijn, staat wel in schril contrast met andere studierichtingen. Waarom hebben ingenieurs wel zo'n succes? Omdat zij vijf jaar studeren — zo zijn er nog richtingen? Omdat hun opleiding aangepast is aan hun latere beroep — bepaalde proffen klagen nog altijd dat zij niet genoeg praktijkgericht kunnen werken? Omdat zij het 'zwaarste' programma te verwerken krijgen — hoe moet die zwaarte bepaald worden?

Antwoorden op deze vraag moet je de ingenieursstudenten niet vragen, zij hebben er immers voor gekozen. Het zal VTK ook een zorg zijn, aan de organisatie van zo'n industriedag houden zij toch een ferme cent over. De presidiumleden hebben trouwens een voetje voor op hun kollega's. De bedrijven appreciëren immers leidinggevende kwaliteiten, net zoals bepaalde bedrijven het appreciëren dat je officier (KRO) bent geweest tijdens je legerdienst.

Bruno Peeters

Pour les francophones...

ROMANIA — Donderdagavond 20 februari 1986 vond in de fakbar van Letteren en Wijsbegeerte een welsprekendheidswedstrijd plaats voor proffen, in een organisatie van Romania, de kring van de franstaligen: een *concours d'éloquence* ware duidelijker geweest, want dan had ondergetekende al meteen gevoeld vanwaar de wind kwam: er werd namelijk in het frans (*en français*) gesproken. Aan onze aanwezigheid in voorkomend geval

moet echter niet getwijfeld worden, want er was nog altijd het gratis vat dat ons kon verleiden; preses Clem Robijns sloeg zelfs een tweede vat aan in de loop van de avond: wat een eer!

Zoals reeds eerder gesteld ging het om een welsprekendheidswedstrijd voor proffen. Een situatie voor een komedie, want ook in een komedie worden de rollen omgedraaid: meesters worden slaven en slaven worden meesters, studenten nemen eksamen af

Lullen is niks, maar in het frans!

(foto Veto)

Derde LISST-tornooi

Acht landen dit jaar

Zag u nog nooit een Zweedse volleyballer, een Weense voetballer of een Wuerzburgse basketster aan het werk? Grijp dan op 4, 5, 6 en 7 maart je kans en laat je onderdompelen in de sfeer van het derde Leuvens Internationaal Studenten Sport Tornooi (Lisst). Maar liefst acht landen (in totaal 19 universiteiten) nemen dit jaar deel. Het feit dat zoveel verschillende universiteiten aan bod komen, maakt van het Lisst het grootste tornooi van Europa in zijn soort. Zoals wekte onze nieuwsgierigheid en wij legden ons oor te luisteren bij Sportraad-vrijgestelde Valeer De Vos.

Toen de KUL-studenten in een verleden te gast waren op het studenten-sport-tornooi van de universiteit in Tilburg rijpte het idee om in Leuven iets dergelijks te organiseren. De bedoeling was om met sport als bindmiddel mensen uit verschillende landen en van verschillende universiteiten in Leuven samen te brengen en een compleet programma van sport en ontspanning aan te bieden. Vorig jaar waren er 420 deelnemers uit vier landen (België, Nederland, West-Duitsland en Engeland). De hoofd-betrachting dit jaar was om het aantal deelnemers niet te vergroten maar het aantal deelnemende landen uit te breiden. In het tweede is men geslaagd, niet minder dan acht landen schreef in (de vier van vorig jaar en Frankrijk, Oostenrijk, Zweden en Polen). Het aantal deelnemers is echter weer toegenomen. Meer dan 500 sportlui zullen in de in grootte beperkte accommodatie hun best doen.

Naast de vier traditionele sporten (voetbal, volley, basket en rugby) wordt er één sport ekstra in de kijker gezet: hockey. Om het debacule van vorig jaar, toen er voor korfbal slechts één deelnemende ploeg was, te vermijden verzekerde men zich op voorhand van deelneming van drie Nederlandse en drie Belgische ploegen. Als men sport van hoog niveau wil zien mag men zeker de volleybalwedstrijden bij de dames en heren niet missen. Ook wat rugby betreft zal West-London zijn *walk-over* in de finale van vorig jaar (53-0 tegen de ploeg van de KUL) niet zo gemakkelijk herhalen. Met de komst van drie Franse ploegen (Clermont-Ferrand, Paris en Lille) belooft ook deze sporttak tot een boeiende en evenwichtige strijd uit te groeien. Ekstra kachet aan deze wedstrijd kan ook gegeven worden door de komst van een ploeg uit Cambridge, maar daar was men bij het ter perse gaan nog niet helemaal zeker over.

Ernevens

Bedoeling was ook om dit jaar de nevenactiviteiten wat sterker te organiseren. Door het grote aantal deelnemers zullen niet alle ploegen tegelijk kunnen sporten, wat de noodzaak voor andere bezigheden akkoord maakte. Zo staan op het programma: kayakking op de Dijle, fietsen op rollen, badminton, pingpong, een kwistakstalley, darts, een zweminstituut in de alom bekende roeibaak en een groepsoefening op vrijdagochtend.

De laatste bedoeling tenslotte was om de gewone Leuvense student ook wat meer in het gebeuren te betrekken. Zo is er niet alleen voor elke ploeg een begeleidend duo voorzien (daar zijn immers genoeg kandidaten voor) maar probeert men ook de verschillende ploegen bij studenten te slapen te leggen. Inderdaad u heeft het juist gelezen, er staat *probeert*. Men heeft al een vierhonderdtal studenten in de Cité Arenberg en in Ter Bank onder

Blonde Vikings en bevallige Parisiennes, het geheime wapen heet bieftuk-friet.

dak gebracht. Voor een kleine honderd sportlieden wordt er nog een slaapplaats gezocht. Het hoeft geen bed te zijn, de jongens en meisjes brengen zelf luchtmatras en slaapzak mee. Indien u er wat voor voelt om een groep blonde Vikings of bevallige Parisiennes in uw nederige stulp voor de onzure weers-elementen te beschutten gelieve dan onderstaand strookje in te vullen en er als de weerlicht mee naar Sportraad (in het nieuwe gebouw op het Sportkot) te hollen. Men zal u zeer dankbaar zijn. Ook wat betreft de volkssporten en de grote Stella-TD (zie verder) wil men de Leuvense studenten massaal mobiliseren.

Wat gaan we doen?

De hele bedoening start dinsdag 4 maart met een plechtige openings-ceremonie. Aan de hand van dans, dia's en sprekers van de stad Leuven en Sportraad worden de delegaties verwelkomd en wegwijs gemaakt. Later op de avond is er voor de deelnemers al mogelijkheid tot snooker en onder het motto "een deelnemer met kater is steeds zwakker" wordt er een heuse kants in het RC gehouden.

Woensdag 5 maart worden vanaf 9 uur de eerste wedstrijden gehouden. Omdat er die woensdag vanaf 19.00 u Universitaire Kampioenschappen Karate plaatsvinden, wordt de oorspronkelijk op donderdag geplande feestmaaltijd in Alma III die woensdag al gehouden. De uitgetutte sporters krijgen dan een *Dit is Belgisch*-maaltijd voorgeschoteld: bieftuk met frieten. Omdat de ontbijtregeling met de Alma vorig jaar niet zo meeviel, wil men dit jaar zelf de ontbijten klaar maken. Dit is niet alleen goedkoper maar biedt ook meer flexibiliteit. Een en ander wordt vanuit het permanente opvang-centrum RC geregeld. Na de feestmaaltijd zakt de meute dan af naar de Oude Markt en omstreken voor een volkssport happening. In een tiental kafees staan Vlaamse volkssporten opgesteld. Maar op de Oude Markt, voor die avond verkeersvrij gemaakt, worden er ook enkele buitenspelende bedreven. Wat denkt u van een potje ringsteken of touwtrekken? Door middel van een intense reclame-

kampagne wil men ook de Leuvense studenten hierin betrekken. Iemand die het vorig jaar meegemaakt heeft zal dit jaar ook zeker komen opdagen. Donderdag 6 maart gaat de competitie gewoon door. Het klapstuk van die dag moet de Stella-TD worden. Vanaf 22.00 u worden in- en buitenlandse jivers, swingers, poggers en andere rockers verwacht in zaal Stella aan de Vaartstraat. Die avond spelen ten dans: *The Int*, een groep met een stevige podiumakt die haar sporen verdiende door het jaarlijks Lof-festival in Tessenderlo te winnen.

Vrijdag 7 maart worden tussen 14.00 en 17.00 u de finales betwist. Hierna volgt de plechtige prijsuit-reiking en een even zo plechtige sluiting van het derde Lisst.

De nieuwe Veto?

Gloednieuw is de Daily Lisst, een krantje dat gedurende het ganse tornooi dagelijks zal verschijnen. Een drietal mensen zullen ervoor zorgen dat de Lisster elke dag met de uitslagen van de vorige dagen wordt bediend. Ook meer ludieke dingen en bijdragen van buitenlandse deelnemers zullen er aan bod kunnen komen. (Oh wat leuk, een Poolse ode aan de Dijle of een Zweedse bijdrage over het Leuvense frietkramenbestand). Men wil de Leuvense student ook al een week op voorhand bestoken met een nulnummer waar men nader uitleg geeft over de komende gebeurtenissen. Alsof dat nog nodig zou zijn na dit keurige artikel, maar *soit*...

Valeer De Vos vroeg ook nog om nadruk te leggen op het feit dat elke deelnemer een som van 1200 frank dient te betalen om mee te mogen doen en dat er niet geraakt wordt aan de bijlagen voor Sportraad. Rest ons nog enkel om de jongens en meisjes van het entoesiaste organisatiecomité (een twintigtal) en de honderdvijftig vrijwilligers die tijdens de vier dagen meehelpen een bijzonder boeiende en aangename tijd toe te wensen.

Jan Huysse

Citaat van de week

"Het allocatieproces van arbeidsplaatsen wordt beheerst door verdringingsmechanismen."

Academische Tijdingen, 9
14 februari 1986, p. 19

AGENDA

Donderdag 27 februari

- 20.00 u. **MUZIEK** Ensemble Oude Muziek Lemmensinstituut o.v.v. E. Van Nevel speel muziek van W. Byrd, R. White, U. Monteverdi en A. Scarlatti. In de Concertzaal van het Lemmensinstituut, Herestraat 53. Inkom: 180; studenten, C.J.P. -21 +3-pas: 120.
- 20.00 u. **LEZING Grote denkers in het Oosten: Aurlindo** door Dr. W.M. Callewaert. In L & W, 8ste verdieping. Org. Inforient. Inkom 50 fr.
- 20.30 u. **TEATER De zeven hoofdsonden** door The Stuffed Puppet Theatre. In 't Stuc. Inkom 140/180. Org. Germania.
- 20.30 u. **FILM Harold and Maud** van Hal Ashby in A.V. Inkom 60/80. Org. DAF-Leuven & 't Stuc.
- 20.00 u. **LEZING De toekomst van het Europees Vakverbond** door Georges Debunne. In Auditorium Vesalius 02.17. Leden gratis. Org. Europakring.
- 20.00 u. **LITERATUUR Hans Devroe over de Amerikaanse Beat-Generaton en Post-Beat** in 't Stuc. Org. Universitaire Werkgroep Literatuur.

Vrijdag 28 februari

- 20.30 u. **TEATER** Studenten Teaterwetenschap spelen *Don Carlos*. Regie: P. Peyskens. Inkom 130/180. In Beriotstraat 32.

Zaterdag 1 maart

- 19.00 u. **KONCERT Punkconcert met Disrupters, No Debt en Capital Scum**. In Q104, Vital Decosterstraat 104. Inkom 180/200 fr.
- 20.00 u. **AVOND** In het kader van de nationale Vrouwenhuizen-week: *Kaas-en-wijnavond* in het vrouwenhuis. Inkom 150 fr. Inschrijven op tel. 23.29.75.

Zondag 2 maart

- 11.00 u. **KONCERT Pianorecital A. Gerlts-Van Schouck** In Gotische zaal van het Stadhuis. Inkom 100/50. Org. Cultureel Centrum Minnepoort.

Maandag 3 maart

- 20.30 u. **KONCERT L'Attentat, World War Rockers en Ivy Green** in 't Stuc. Org. 't Stuc.
- 20.30 u. **TEATER** Studenten teaterwetenschap spelen *Don Carlos*. Regie: P. Peyskens. In Beriotstraat 32. Inkom 130/180.
- 18.30 u. **BETOGING Pottan- en pannenvetoging tegen raketten en voor totaalwielgeraars**. Ladeuzeplein. Org. Rakettenvergift en VAKA-Leuven.

Dinsdag 4 maart

- 20.30 u. **TEATER** Studenten teaterwetenschap spelen *Don Carlos*. Regie: P. Peyskens. In Beriotstraat 32. Inkom 130/180.
- 20.00 u. **TEMA-AVOND De rol van de vrouw in het sprookje** in het kader van de nationale Vrouwenhuizen-week. In het Vrouwenhuis, J. Lipsiusstraat 57.
- 20.00 u. **FILM Kashima Paradise** in het kader van de antimilitaristische week. In A.V. Inkom 60 fr. Org. Rakettenvergift Leuven.
- 20.00 u. **AVOND Europa: niet voor vrouwen?** Met Marijke Van Hemelendonck. In Aud. Vesalius. Inkom 50 fr / gratis voor leden. Org. Dulle Griet & Europakring.

Woensdag 5 maart

- 15.00 u. **LEZING Walt Whitman and America Romanticism** door W.L. Moore. In L & W, 8ste verdieping. Org. American Studies. Inkom gratis.
- 20.30 u. **TEATER** Studenten teaterwetenschap spelen *Don Carlos*. Regie: P. Peyskens. In Beriotstraat 32. Inkom 130/180.
- 14.30 tot 15.30 u. **VOORDRACHT** door Marcus-Walter. In De Kansel, Muntstraat 15.
- 20.15 u. **KONCERT Leuvens Universitair Koor** met werk van Haendel, Kodaly, Brahms, Poser, Greavers, Schumann, e.a. In de Grote Aula. Kaarten te verkrijgen bij de leden van het Leuvens Universitair Koor of op het sekretariaat, Parkstraat 35, tel. 016/23.47.11 vanaf 18.30 u.
- 20.00 u. **DEBAT Totaalwielgeren** met Koen Huysmans (totaalweigeraar), Luc Vanheerentals, Jan Rutgers (BDJ) en Infosermi (leger). In Auditorium Vesalius. Toegang gratis. Daarna fuif in ISOL. Org. Rakettenvergift.
- 20.30 u. **INFOAVOND** Informatieavond over *De Gezondheidszorg in België*. Door J. Brancaerts, medisch socioloog. In AG 2, Minderbroederstraat 7. Org. Medica.
- 20.00 u. **TEMA-AVOND Vrouwen en Kunst**. In het kader van de nationale Vrouwenhuizen-week. In het Vrouwenhuis, Justus Lipsiusstraat 57.

Donderdag 6 maart

- 20.00 u. **TEMA-AVOND Geschiedenis van de vrouwenbeweging**. In vrouwenhuis, J. Lipsiusstraat 57. Org. vrouwenhuis. Inkom gratis.
- 20.00 u. **MUZIEK** Ensemble Hedendaagse Muziek Lemmensinstituut o.v.v. P. Swerts. In de concertzaal van het Lemmensinstituut, Herestraat 53. Inkom 180; studenten, CLP, -21, + pas: 120.
- 20.00 u. **LEZING Grote denkers in het oosten: Moto'ori Norinaga** door prof. Vandewalle. In L & W, 8ste verdieping. Inkom 50 fr. Org. Inforient.
- 20.15 u. **KONCERT Leuvens Universitair Koor** met werk van Haendel, Kodaly, Brahms, Poser, Greaves, Schumann, e.a. In de Grote Aula. Kaarten te verkrijgen bij de leden van het LUK, op het sekretariaat, Parkstraat 35, en op de dienst Pers & Voorlichting van de KUL, Kerkstraat 3, tel. 016/22.04.31, toestel 276.
- 20.00 u. **LITERATUUR Hans Devroe over de Amerikaanse Beat-Generaton en Post-Beat** in 't Stuc. Org. Universitaire Werkgroep Literatuur.
- 20.00 u. **LEZING Lezing over Virginia Woolf** door Elisabeth Marain. In de Foyer van het Cultureel Centrum. Inkom 60 fr. Org. vrouwenhuis i.s.m. Dulle Griet.
- 11.30 en 18.00 u. **STAND Uitgebreide verkoops- en infostands in Alma II onder het motto Antimilitarisme en subkultuur**. Org. Rakettenvergift.

TENTOONSTELLINGEN

- UNESCO FOTOTENTOONSTELLING**. De kunst van de Islam. In Letteren en Wijsbegeerte. Expozaal. Van 11 tot 26 februari, van 9 tot 18 u.
- DE WERKEN VAN RIK WOUTERS** in de verzameling van het kunstpatrium van de provincie Brabant. In de Faculty Club van 31 januari tot 6 maart. Op werkdagen van 10 tot 12 en van 15 tot 19 uur.
- VLAAMSE PENTEKENAARS UIT DE 20ste EEUW**: werk van Gal, Ian, Junius, Kamagurka en Pirana. Nog tot vrijdag 7 maart. Elke werkdag van 10 tot 19.30 u in lokaal 91.06 van de Oude Valk.

Antwoordstrookje slaappleaats

Naam en voornaam: .....

Kotadres: .....

Aantal bedden/ligplaatsen (1) ter beschikking: .....

Uitsluitend/bij voorkeur (1) voor jongens/meisjes (1)

(1) schrappen wat niet van toepassing is